

1.2. Op 1 april 2000 is de ambulancedienst van de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen tezamen met twee andere verstrekkers van ambulancediensten opgegaan in de Stichting Ambulancedienst Boven de Westerschelde. De ambulancediensten werden vanaf dat moment geleverd door laatstgenoemde stichting. De mortuariumwerkzaamheden zijn in 2000

uitbesteed en overgedragen aan Cura Mortu Orum Mortuariabeheer B.V. (hierna: CMO).
[REDACTED] is op 1 november 2000 in dienst gekomen van de nieuwe stichting. Op 23 september 2009 heeft RAVZ naar aanleiding van overleg met de vakbonden met [REDACTED] een arbeidsovereenkomst gesloten, die als indiensttredingsdatum vermeldt 1 maart 1993.

1.3. Op 29 december 2014 is [REDACTED] arbeidsongeschikt geworden als gevolg van PTSS. De bedrijfsarts meldt in zijn rapport van 19 april 2016 (productie 4 bij dagvaarding):
Ik stel vast dat het werk in belangrijke mate heeft bijgedragen aan de klachten en het daarom ook, zoals besproken, meldt als beroepsziekte aan het Nederlands Centrum voor Beroepsziekten.

1.4. Bij brief van 6 juni 2016 is RAVZ namens [REDACTED] aansprakelijk gesteld voor de door [REDACTED] geleden en nog te lijden schade vanwege het niet voldoen aan de zorgplicht op grond van artikel 7:658 BW door de rechtsvoorgangster van RAVZ in de periode 1993 tot 2000. RAVZ heeft aansprakelijkheid afgewezen.

1.5. Op 5 augustus 2016 is naar aanleiding van de vragen van de schadebehandelaar van de verzekeraar van RAVZ, Centraal Beheer Achmea (hierna: Achmea), een medisch advies opgesteld door verzekeringsarts [REDACTED]. In dit rapport staat onder meer vermeld:

1. Welke exacte klachten zijn er eind 2014/begin 2015 bij benadeelde ontstaan?

Psychische klachten passend bij een posttraumatische stressstoornis namelijk prikkelbaarheid, slaapklachten, concentratieproblemen, stemmingswisselingen, herbelevingen, angst, paniek e.d.

2. Welke diagnose is er toen door wie gesteld?

Posttraumatische stressstoornis

Psychiater en psycholoog

3. Meent u dat die diagnose juist is?

Ik heb op basis van de medische stukken geen medische gronden om aan die diagnose te twijfelen.

4. Kunt u aangeven waardoor de klachten (vermoedelijk) zijn ontstaan?

Ervaringen tijdens jaren werkzaamheden bij de ambulance

5. Is de oorzaak gelegen in de werkzaamheden die benadeelde vanaf 1993 heeft verricht?

Op basis van de aanwezige medische stukken is het antwoord ja.

(...)

7. Kan PTSS ontstaan nadat er ongeveer 14 jaar zijn verstreken na de beweerde schadeveroorzakende werkzaamheden?

Een Posttraumatische stressstoornis kan ontstaan jaren na een trauma (s).

In deze zaak blijkt echter dat betrokkene ten tijde van uitval nog werkte bij de ambulance en er dus geen sprake is van een late posttraumatische stressstoornis."

1.6. In het door dr. [REDACTED] op verzoek van Achmea opgemaakt aanvullend rapport van 14 september 2016 is vermeld:

c. Vraagstelling

Is op basis van de nu bekende informatie duidelijk aan te geven of de PTSS alleen door de mortuarium werkzaamheden zijn ontstaan of kunnen deze niet los gezien worden van de (latere) ambulancewerkzaamheden?

(...)

In mijn vorig advies gaf ik op vraag 4 aan dat de klachten zijn ontstaan door ervaringen tijdens jaren werken bij

de ambulance. Ik wil dit antwoord verder uitleggen.

Ik verwijs eerst naar de samenvatting van de brief d.d. 23.04.2015 van psychiater [REDACTED] en psycholoog [REDACTED], waarin vermelding gemaakt wordt van herbelevingen van ervaringen binnen zijn werk als ambulancechauffeur alsook bij het mortuarium (zie mijn vorig advies van 05 augustus 2016).

Ik kan op basis van de aanwezige (medische) stukken geen onderscheid maken in het aandeel van de werkzaamheden bij de ambulance in combinatie met het mortuarium (periode 1992/1993-2000) versus de werkzaamheden na 2000 alleen bij de ambulance; ook kan ik niet het exact aandeel van alleen de mortuariumwerkzaamheden sec op de posttraumatische stressstoornis aangeven. Deze vraag zou eventueel aan een expert kunnen worden gesteld, maar ik denk ook niet dat een expert hierin een onderscheid zal kunnen maken.

1.7. Ingaande 30 december 2016 is aan [REDACTED] een WIA-uitkering toegekend.

1.8. [REDACTED] heeft bij deelgeschilprocedure een verklaring voor recht verzocht dat RAVZ aansprakelijk is voor de door hem geleden en nog te lijden schade als gevolg van de aan [REDACTED] opgedragen werkzaamheden. Bij beschikking van 13 juli 2017 heeft de kantonrechter geoordeeld dat de zaak zich niet leende voor behandeling in de deelgeschilprocedure en het verzoek van [REDACTED] afgewezen. Verder heeft de kantonrechter in de beschikking de kosten aan de zijde van [REDACTED] begroot op € 10.000,-- exclusief btw, met de kanttekening dat het begrote bedrag uitsluitend verschuldigd is indien de aansprakelijkheid van RAVZ alsnog in rechte zou komen vast te staan.

2.1. [REDACTED] vordert – samengevat – in deze procedure

- een verklaring voor recht dat RAVZ aansprakelijk is voor de door [REDACTED] geleden en nog te lijden schade, materieel en immaterieel, ten gevolge van de aan hem in de periode 1993-2000 opgedragen werkzaamheden;
- RAVZ te veroordelen om de door [REDACTED] geleden schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet, te vergoeden, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 6 juni 2016 (datum sommatie tot aansprakelijkstelling);
- RAVZ te veroordelen om de door de kantonrechter in de deelgeschilprocedure begrote buitengerechtelijke kosten van € 10.000,-- exclusief btw te vergoeden, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf de datum van de dagvaarding;
- de proceskosten.

2.2. [REDACTED] legt aan zijn vordering ten grondslag dat (de rechtsvoorgangster van) RAVZ in strijd heeft gehandeld met haar verplichtingen uit hoofde van de Arbeidsomstandighedenwet, alsmede uit de artikelen 7:658 en 7:611 BW en uit dien hoofde aansprakelijk is voor de door hem daardoor geleden en nog te lijden schade. Onder verwijzing naar de door hem in het geding gebrachte medische rapportages, stelt [REDACTED] dat de schade is ontstaan tijdens de uitoefening van de werkzaamheden die hem in de periode 1993 tot 2000 zijn opgedragen toen hij in dienst was van Stichting Oosterscheldeziekenhuizen, waarbij hij het mortuariumwerk als het meest belastend heeft ervaren.

2.3. RAVZ voert verweer. Zij betwist dat sprake is van overgang van onderneming, alsmede dat de schade voor 2000 is ontstaan. Zijzelf heeft altijd aan haar verplichtingen voldaan, aldus RAVZ.

3. De kantonrechter overweegt als volgt.

3.1. [REDACTED] grondt zijn vordering in hoofdzaak op de psychische repercussies die hij heeft

ondervonden van zijn werk in de periode 1993 – 2000. Nu hij destijds in dienst was van de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen dient in het kader van de aansprakelijkheidsvraag vooreerst te worden beoordeeld of de rechten en verplichtingen van deze stichting uit hoofde van haar arbeidsovereenkomst met ██████ in 2000 ingevolge artikel 7:662 e.v. van rechtswege zijn overgegaan naar RAVZ.

3.2. Onder overgang van onderneming wordt verstaan de overgang ten gevolge van een overeenkomst, een fusie of een splitsing van een economische eenheid die haar identiteit behoudt. Een economische eenheid wordt gevormd door factoren als personeelssamenstelling, de leiding, de taakverdeling, de bedrijfsvoering of de beschikbare productiemiddelen. Om vast te stellen of aan de voorwaarden voor overgang van een onderneming is voldaan, dient te worden onderzocht of sprake is van de vervreemding van een lopend bedrijf, wat met name kan blijken uit het feit dat de exploitatie ervan in feite door de nieuwe ondernemer wordt voortgezet of hervat met dezelfde of soortgelijke bedrijfsactiviteiten. Hierbij moet rekening worden gehouden met alle feitelijke omstandigheden die de betrokken transactie kenmerken, zoals de aard van de betrokken onderneming, het al dan niet overdragen van materiële activa als gebouwen en roerende zaken, de waarde van immateriële activa op het tijdstip van de overdracht, het al dan niet overnemen van vrijwel al het personeel door de nieuwe ondernemer en het al dan niet overdragen van de klantenkring.

3.3. Vaststaat dat de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen in 2000 is opgehouden te bestaan en dat haar ambulanceactiviteiten zijn voortgezet door de Stichting Ambulancedienst Boven de Westerschelde, later RAVZ genaamd. Uit hetgeen partijen hebben aangevoerd blijkt naar het oordeel van de kantonrechter genoegzaam dat de economische eenheid, wat de ambulancewerkzaamheden betreft, haar identiteit heeft behouden. De werkzaamheden zijn dezelfde gebleven, namelijk ambulancediensten. Door ██████ is onderbouwd gesteld dat de ambulancewerkzaamheden na de fusie werden uitgevoerd met hetzelfde materieel (de ambulances), dezelfde werknemers en leidinggevende, en dezelfde meldpost, terwijl het personeel op dezelfde arbeidsvoorwaarden in dienst is gekomen van de Stichting Ambulancedienst Boven de Westerschelde. RAVZ heeft deze gestelde feiten niet gemotiveerd weersproken. Dat zij hiertoe niet in staat is, zoals zij betoogt, omdat zij niet meer de beschikking heeft over gegevens inzake de overgang in 2000, is een omstandigheid die voor haar rekening en risico komt. De kantonrechter stelt dan ook als onvoldoende onderbouwd weersproken vast dat in 2000 sprake was van een overgang van onderneming als bedoeld in artikel 7:662 e.v. BW. De kantonrechter wijst ten overvloede erop dat uit de salarisspecificatie van juni 2017 (productie 15 bij verzoekschrift) blijkt dat kennelijk ook RAVZ van een overgang van onderneming is uitgegaan omdat op deze salarisstrook, zowel bij datum in dienst als bij concerndatum, de datum 1 maart 1993 is vermeld. Dat de mortuariumactiviteiten als zodanig destijds zijn overgedragen aan CMO en dat deze vennootschap te dezen wellicht ook door ██████ had kunnen worden aangesproken, maakt dat niet anders. Het staat ██████ vrij alleen RAVZ te dezen in rechte te betrekken.

3.4. Naar het oordeel van de kantonrechter is ██████ erin geslaagd aannemelijk te maken dat de PTSS waaraan hij lijdt, is veroorzaakt door zijn werkzaamheden bij de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen. De rapporten van de bedrijfsarts van 19 april 2016 en van de medisch deskundige van Centraal Beheer Achmea van 18 augustus 2016 refereren aan de periode vanaf 1993. De kantonrechter gaat voorbij aan de opmerking van dr. ██████ in zijn rapport van 5 augustus 2016, inhoudende dat geen sprake zou zijn van een late posttraumatische stress nu ██████, toen hij in 2014 uitviel, nog steeds op de ambulance reed.

Immers, in zijn aanvullende rapportage onderkent dr. [REDACTED] impliciet dat zowel de ambulancewerkzaamheden als het mortuariumwerk een aandeel in de PTSS van [REDACTED] heeft. Dat hij geen uitsluitel kan geven over het exacte aandeel van beide factoren oordeelt de kantonrechter niet van belang, waarvoor hij mede verwijst naar hetgeen ter zake in r.o. 3.3 is overwogen. De kantonrechter oordeelt gegeven dat [REDACTED] vanaf 1993 psychisch zeer belastende arbeid heeft verricht. Onweersproken is dat hij in het kader van zijn dienstbetrekking bij de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen te maken had met schokkende ervaringen, zoals het vervoeren van ernstig gewonden naar het ziekenhuis en van overledenen, soms ernstig verminkt, naar het mortuarium, waar ze schoon moesten worden gemaakt. Voorts is niet betwist dat [REDACTED] in het mortuarium diende te zorgen voor de opvang en begeleiding van de familie van de overledenen, onder wie zeer jonge kinderen. In geval van obductie diende [REDACTED] de overledenen uitgekleeft klaar te leggen op de snijtafel voor de patholoog om hen na afloop in een toonbare staat terug te brengen. De kantonrechter oordeelt voldoende aannemelijk dat de klachten van [REDACTED] door deze uitzonderlijk belastende taken, waarvan de meest aangrijpende in het mortuarium plaatsvonden, zijn veroorzaakt, hierbij tevens in aanmerking nemende dat een andere oorzaak van de PTSS is gesteld noch gebleken. Dat de PTSS wellicht eerst na 2000 dan wel na 2003 tot uiting is gekomen, doet geen afbreuk aan de oorzaak-ervan. De kantonrechter, anders dan RAVZ, oordeelt geen termen aanwezig [REDACTED] wederom door een deskundige te doen onderzoeken, nog daargelaten dat volgens de medisch adviseur van Achmea een expert waarschijnlijk geen onderscheid zal kunnen maken tussen de perioden dat [REDACTED] wel en geen mortuariumwerk verrichtte.

3.5. Op grond van artikel 7:658 lid 2 jo 7:663 BW is RAVZ aansprakelijk voor de schade die [REDACTED] als gevolg van de hem door de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen lijdt, tenzij zij aantoonst dat de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen zodanige maatregelen heeft getroffen en aanwijzingen heeft verstrekt als redelijkerwijs nodig was dit te voorkomen. De kantonrechter overweegt hierbij dat gesteld noch is gebleken dat de schade mede is ontstaan door opzet of bewuste roekeloosheid van de zijde van [REDACTED] zelf.

3.6. Niet in geschil is dat het werk op de ambulance en met name ook in het mortuarium traumatische ervaringen met zich brengt doch in ieder geval met zich kan brengen, wat algemeen bekend kan worden verondersteld. Het had derhalve op de weg van de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen gelegen de niet medisch geschoolde [REDACTED] te testen op zijn geschiktheid voor het werk op de ambulance en hem daarnaast voor te bereiden op daaruit voortvloeiende traumatische ervaringen en te begeleiden in de verwerking daarvan. Niet betwist is dat bij de indiensttreding van [REDACTED] in de functie van ambulancechauffeur geen onderzoek of screening heeft plaatsgehad naar de geschiktheid van [REDACTED] voor de daaraan verbonden belastende werkzaamheden. Onweersproken is voorts dat [REDACTED] zonder enige vorm van voorbereiding, begeleiding, ondersteuning of coaching in het mortuarium te werk is gesteld. De Stichting Oosterscheldeziekenhuizen heeft nagelaten het risico op psychische schade tot een minimum te beperken. Er heeft geen risicoinventarisatie en -evaluatie plaatsgehad, waartoe de Stichting Oosterscheldeziekenhuis op grond van de Arbeidsomstandighedenwet gehouden was. Ook van een andere vorm van begeleiding en opvang, waartoe de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen als goed werkgeefster was gehouden, is niet gebleken. Dat door RAVZ in 2003 een zogenaamd BOT-team is ingesteld dat door [REDACTED] nimmer is benaderd, doet aan het nalaten van de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen preventieve maatregelen te nemen als bovenomschreven niet af.

3.7. Samenvattend is de kantonrechter van oordeel dat de Stichting Oosterscheldeziekenhuizen niet heeft voldaan aan de op haar rustende zorgplicht en dat

RAVZ aansprakelijk is voor de daardoor veroorzaakte schade. De gevorderde verklaring voor recht zal dan ook worden toegewezen. De kantonrechter zal de vordering tot vergoeding van de door [REDACTED] geleden en nog te lijden schade verwijzen naar de schadestaatprocedure, waarbij hij geen oordeel geeft over de ingangsdatum van de wettelijke rente nu deze datum afhankelijk is van de aard van de diverse schadebestanddelen.

3.8. Bij beschikking van 13 juli 2017 heeft de kantonrechter overwogen dat RAVZ het in die procedure begrote bedrag van € 10.000,-- exclusief btw wegens de kosten van de deelgeschilprocedure verschuldigd is indien de aansprakelijkheid van RAVZ in rechte alsnog komt vast te staan. [REDACTED] heeft dit bedrag in onderhavige procedure gevorderd. Nu de aansprakelijkheid van RAVZ in deze procedure is vastgesteld, zal dit deel van de vordering eveneens worden toegewezen, te vermeerderen met de wettelijke rente daarover vanaf 15 augustus 2017 tot het moment van algehele voldoening.

3.9. Als de in het ongelijk te stellen partij zal RAVZ worden veroordeeld in de kosten van de procedure

de beslissing

De kantonrechter

verklaart voor recht dat RAVZ aansprakelijk is voor de door [REDACTED] geleden en nog te lijden schade, materieel en immaterieel, ten gevolge van de aan hem in de periode 1993 – 2000 opgedragen werkzaamheden,

veroordeelt RAVZ de bedoelde schade, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet aan [REDACTED] te vergoeden,

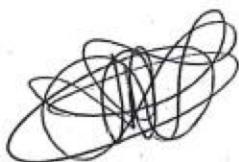
veroordeelt RAVZ aan [REDACTED] een bedrag te betalen van € 10.000,-- exclusief btw wegens kosten deelgeschilprocedure, te vermeerderen met de wettelijke rente hierover vanaf 15 augustus 2017,

veroordeelt RAVZ in de kosten van deze procedure, aan de zijde van [REDACTED] tot op heden begroot op € 820,31, waarvan € 500,-- wegens salaris gemachtigde,

verklaart de in dit vonnis uitgesproken veroordelingen uitvoerbaar bij voorraad,

wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. E.A.M. Raaijmakers-Rottier, kantonrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 17 oktober 2018 in tegenwoordigheid van de griffier.

"VOOR GROSSE"
De griffier van de rechtbank Zeeland-West-Brabant

18 OKT. 2018

